

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. kovo 25 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Iranui taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų įšaldymas — Pareiga motyvuoti — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Vertinimo klaida — Nuosavybės teisė — Teisė į gerą reputaciją — Proporcingumas“

Byloje T-563/12

Central Bank of Iran, įsteigtas Teherane (Iranas), atstovaujamas baristerio M. Lester,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą M. Bishop ir V. Piessevaux,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimą 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 58), kiek juo po peržiūros ieškovo pavadinimas paliktas 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), II priede esančiame sąrašė, ir, antra, 2012 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 282, p. 16), kiek juo po peržiūros ieškovo pavadinimas paliktas 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), IX priede esančiame sąrašė,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėja) ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. rugsėjo 30 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės

- 1 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, dėl kurios kyla branduolinių ginklų platinimo rizika, ir branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimą (toliau – branduolinių ginklų platinimas).

Ribojamosios priemonės ieškovui

- 2 Ieškovas *Central Bank of Iran* yra Irano Islamo Respublikos centrinis bankas.
- 3 2010 m. birželio 9 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1929 (2010), kuria buvo išplėsta ribojamųjų priemonių, anksčiau nustatytų 2006 m. gruodžio 27 d. Rezoliucija S / RES/1737 (2006), 2007 m. kovo 24 d. Rezoliucija S / REZ/1747 (2007) ir 2008 m. kovo 3 d. Rezoliucija S / RES/1803 (2008), taikymo sritį ir Iranui nustatytos papildomos ribojamosios priemonės.
- 4 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Taryba priėmė deklaraciją dėl Irano Islamo Respublikos, joje pabrėžė, kad jai vis didesnę susirūpinimą kelia Irano branduolinė programa, ir palankiai įvertino Rezoliucijos S / RES/1929 priėmimą. Primindama 2009 m. gruodžio 11 d. deklaraciją, Europos Vadovų Taryba paprašė Europos Sąjungos Tarybos patvirtinti ribojamąsias priemones, kuriomis būtų įgyvendinamos Rezoliucijoje S / RES/1929 numatytos priemonės. Laikantis Europos Vadovų Tarybos deklaracijos, ribojamosios priemonės turėjo būti taikomos ne tik Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos arba pagal Rezoliucijos S / RES/1737 18 punktą įsteigto komiteto nurodytiems, bet ir kitiems asmenims bei subjektams, laikantis tų pačių kriterijų, kuriuos taiko Saugumo Taryba arba Komitetas.
- 5 2011 m. gruodžio 1 d. Taryba dar kartą pareiškė vis didėjančią susirūpinimą dėl Irano Islamo Respublikos įgyvendinamos branduolinės programos pobūdžio, visų pirma dėl naujausioje Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) ataskaitoje pateiktų išvadų dėl Irano veiklos, susijusios su karinių branduolinių technologijų plėtojimu. Atsižvelgdama į šį susirūpinimą ir remdamasi 2011 m. spalio 23 d. Europos Vadovų Tarybos deklaracija, Taryba nusprendė išplėsti esamas sankcijas išnagrinėjant – šią veiklą glaudžiai koordinuojant su tarptautiniais partneriais – papildomas priemones, įskaitant priemones, skirtas smarkiai Irano Islamo Respublikos finansų sistemai paveikti.
- 6 2011 m. gruodžio 9 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvadas ir paprašė Tarybos tęsti darbą, susijusį su Europos Sąjungos ribojamųjų priemonių Irano Islamo Respublikai taikymo srities išplėtimu, taip pat teikti jam prioritetą.
- 7 2012 m. sausio 23 d. Tarybos sprendimu 2012/35/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 19, p. 22), ieškovo pavadinimas buvo įtrauktas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), II priede esantį sąrašą.
- 8 Dėl šios priežasties 2012 m. sausio 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 54/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 19, p. 1), ieškovo pavadinimas buvo įtrauktas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), VIII priede esantį sąrašą. Šis įtraukimas įsigaliojo 2012 m. sausio 24 d. Dėl jo buvo išaldytos ieškovo lėšos ir ekonominiai ištekliai.

9 Ieškovo pavadinimo įtraukimas į minėtus sąrašus buvo pagrįstas šiuo motyvu:

„Dalyvauja veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų.“

10 2012 m. sausio 24 d. raštu (jį ieškovas gavo 2012 m. vasario 6 d.) Taryba pranešė apie jo pavadinimo įtraukimą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, II priede ir Reglamento Nr. 961/2010, iš dalies pakeisto Įgyvendinimo reglamentu Nr. 54/2012, VIII priede esančius sąrašus. Prie šio rašto buvo pridėtos Sprendimo 2012/35 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 54/2012 kopijos.

11 Priimant 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), ieškovo pavadinimo įtraukimas į Reglamento Nr. 961/2010, iš dalies pakeisto Įgyvendinimo reglamentu Nr. 54/2012, VIII priede esantį sąrašą buvo panaikintas ir nuo 2012 m. kovo 24 d. pakeistas įtraukimu į Reglamento Nr. 267/2012 IX priede esantį sąrašą (toliau Reglamento Nr. 267/2012 IX priede esantis sąrašas ir Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, II priede esantis sąrašas kartu vadinami ginčijamais sąrašais) dėl motyvų, tapačių nurodytiesiems šio sprendimo 9 punkte.

12 2012 m. kovo 26 d. rašte ieškovas neigė bet kokią tiesioginį dalyvavimą veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų, ir prašė Tarybos persvarstyti jo pavadinimo įtraukimą į Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, II priede ir Reglamento Nr. 961/2010, iš dalies pakeisto Įgyvendinimo reglamentu Nr. 54/2012, VIII priede esančius sąrašus. Jis taip pat paprašė pateikti šį įtraukimą pagrindžiančių įrodymų.

13 2012 m. rugpjūčio 2 d. raštu Taryba pranešė ieškovui apie savo ketinimą papildyti motyvus, pagrindžiančius jo pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus, nuoroda, kad jis teikė finansinę paramą Irano vyriausybei, todėl pateko į Sprendimo 2010/413 20 straipsnio c punkto ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkto taikymo sritį.

14 2012 m. spalio 7 d. raštu ieškovas apkaltino Tarybą nesilaikius jai nustatytos pareigos motyvuoti. Jis neigė bet kokią dalyvavimą veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų Irano Islamo Respublikai arba teikti finansinę paramą Irano vyriausybei platinant branduolinius ginklus. Galiausiai jis vėl paprašė Tarybos pateikti jo pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus pagrindžiančių įrodymų.

15 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu 2012/635/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413/BUSP (JO L 282, p. 58), ieškovo pavadinimo įtraukimo į Sprendimo 2012/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, II priede esantį sąrašą motyvai buvo papildyti taip:

„Dalyvauja veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų. Teikia finansinę paramą Irano vyriausybei.“

16 Dėl šios priežasties 2012 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 945/2012, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 282, p. 16), ieškovo pavadinimo įtraukimo į Reglamento Nr. 267/2012 IX priede esantį sąrašą motyvai taip pat buvo papildyti, kaip nurodyta šio sprendimo 15 punkte.

17 2012 m. lapkričio 28 d. raštu ieškovas dar kartą paprašė Tarybos pateikti jo pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus pagrindžiančių įrodymų.

18 2012 m. gruodžio 10 d. raštu Taryba pranešė ieškovui, kad jo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus buvo pagrįstas valstybės narės, kurios pavadinimo konfidencialumo sumetimais negalima atskleisti, pateiktu pasiūlymu dėl įtraukimo. Šio pasiūlymo turinys, išdėstytas Tarybos lydraštyje Nr. 17576/12, pridėtame prie 2012 m. gruodžio 10 d. rašto, suformuluotas taip:

„[Ieškovo] veikla padeda išvengti tarptautinių sankcijų Irano Islamo Respublikai.“

Ši [ieškovui nustatyta ribojamoji] priemonė galėtų iš esmės sustiprinti šiuo metu Iranui daromą diplomatinį spaudimą.“

- 19 2012 m. birželio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu ieškiniu ieškovas iš esmės prašo panaikinti, pirma, Sprendimą 2012/35 ir, antra, Reglamentą Nr. 267/2012, kiek jais jo pavadinimas buvo įtrauktas į prie šių aktų pridėtus sąrašus arba po peržiūros juose paliktas. Šis ieškinys įregistruotas bylų registre, jam suteiktas numeris T-262/12.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 20 Ieškovas pateikė šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. gruodžio 26 d. 20.44 val., pasinaudojęs e. curia taikomąja programa; jis prašo panaikinti Sprendimą 2012/35 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jais po peržiūros jo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose. Dėl kelių bylų tarpusavio ryšio byla dėl šio ieškinio buvo skirta nagrinėti Bendrojo Teismo ketvirtajai kolegijai. Ieškiniui pagrįsti ieškovas pateikė savo Užsienio valiutos operacijų padalinio vadovo pavaduotojos R parodymus.
- 21 Tą pačią dieną, 21.19 val., pasinaudojęs e. curia taikomąja programa ieškovas Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, patikslinantį jo reikalavimus byloje T-262/12; jis įtraukė Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jais po peržiūros jo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose. Šiame dokumente jis taip pat prašė Bendrojo Teismo pripažinti „[reikalavimus patikslinančiu dokumentu] iš dalies pakeistą ieškinį priimtiniu, <...> sujungti [bylą T-262/12 ir šią bylą] arba <...> nagrinėti [šias dvi bylas] kaip vieną ieškinį dėl panaikinimo“.
- 22 2013 m. balandžio 16 d. dokumentu Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį šioje byloje ir prašė pripažinti ieškinį nepriimtiniu dėl *lis pendens*.
- 23 2013 m. birželio 21 d. ieškovas pateikė dubliką.
- 24 2013 m. rugsėjo 20 d. Taryba pateikė tripliką.
- 25 Nuo 2013 m. rugsėjo 23 d. pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, ir todėl ši byla taip pat paskirta pirmajai kolegijai.
- 26 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo pranešimą, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į tam tikrus klausimus. Ieškovas ir Taryba įvykdė šį prašymą per nustatytą terminą.
- 27 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimu *Central Bank of Iran / Taryba* (T-262/12, EU:T:2014:777) Bendrasis Teismas panaikino Reglamentą Nr. 267/2012, kiek juo ieškovo pavadinimas įtrauktas į jo IX priedo sąrašą, ir atmetė likusią ieškinio dalį. Kiek tai susiję su reikalavimais panaikinti Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, nes jais po peržiūros jo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose, ieškinio atmetimas buvo motyvuotas šių reikalavimų nepriimtiniu dėl *lis pendens*, nes buvo pareikštas šis ieškinys.
- 28 Per 2014 m. rugsėjo 30 d. posėdį išklaustytos ieškovo ir Tarybos nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus. Ieškovas patikslino, kad jo reikalavimai dėl bylinėjimosi išlaidų susiję tik su šioje byloje, bet ne byloje T-262/12 patirtomis išlaidomis, ir tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.

- 29 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jais po peržiūros jo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose (toliau – skundžiami aktai),
  - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 30 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
  - arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
  - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtimumo

Dėl ieškinio nepriimtimumo dėl *lis pendens*

- 31 Taryba prašo atmesti ieškovo reikalavimus kaip nepriimtinius dėl *lis pendens*. Ji teigia, kad dokumente, kuriuo patikslinti ieškinio reikalavimai byloje T-262/12, ieškovas jau prašė panaikinti skundžiamus aktus ir rėmėsi tais pačiais pagrindais.
- 32 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vėliau dėl ginčo tarp tų pačių šalių ir tuo pačiu pagrindu pareikštas ieškinyš dėl to paties teisės akto panaikinimo atmestinas kaip nepriimtinas dėl *lis pendens* (2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *De Nicola / EIB*, T-618/11 P, Rink. VT, EU:T:2013:479, 98 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 1988 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Parlamentas*, 358/85 ir 51/86, Rink., EU:C:1988:431, 12 punktą).
- 33 Reikalavimų patikslinimas dokumentu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai vykstant procesui tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė byloje T-262/12, yra procesinis veiksmas, kuris, nedarant įtakos vėlesniam Bendrojo Teismo sprendimui dėl priimtimumo, prilygsta ieškinio pareiškimui (2012 m. birželio 21 d. Nutarties *Hamas / Taryba*, T-531/11, EU:T:2012:317, 16 punktas).
- 34 Nagrinėjamu atveju reikalavimai dėl panaikinimo, išdėstyti dokumente, patikslinančiame ieškinio reikalavimus byloje T-262/12 (šio sprendimo 21 punktas), ir reikalavimai dėl panaikinimo, išdėstyti ieškinyje, kuriuo pradėta ši byla (šio sprendimo 20 punktas), pareikšti dėl ginčo tarp tų pačių šalių, tuo pačiu pagrindu ir dėl tų pačių teisės aktų, t. y. Sprendimo 2012/35 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 945/2012, panaikinimo, kiek jais po peržiūros ieškovo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose.
- 35 Priešingai, nei teigia Taryba, pareiškusi, kad ieškinyš šioje byloje nepriimtinas dėl *lis pendens*, negalima daryti išvados, kad ieškinyš šioje byloje pareikštas vėliau už dokumentą, kuriuo patikslinti ieškinio reikalavimai byloje T-262/12. Atvirkščiai, iš šio sprendimo 20 ir 21 punktuose nurodyto pateikimo laiko matyti, kad šis dokumentas buvo pateiktas vėliau už ieškinį šioje byloje.
- 36 Taigi šio sprendimo 27 punkte minėtu Sprendimu *Central Bank of Iran / Taryba* (EU:T:2014:777) reikalavimai panaikinti Sprendimą 2012/35 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jais po peržiūros ieškovo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose, buvo atmesti kaip nepriimtini dėl *lis pendens*, nes buvo pareikštas šis ieškinyš.

37 Darytina išvada, kad reikalavimų panaikinti Sprendimą 2012/635 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 945/2012, kiek jais po peržiūros ieškovo pavadinimas buvo paliktas ginčijamuose sąrašuose, negalima atmesti kaip nepriimtinių dėl *lis pendens*.

38 Todėl šis Tarybos nurodytas nepriimtinumą pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio nepriimtinumą, grindžiamo aplinkybe, kad visi jam paremti pateikti pagrindai grindžiami ieškovo nurodytomis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis

39 Taryba teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes visi jam paremti pateikti pagrindai grindžiami ieškovo nurodytomis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis. Tačiau, Tarybos teigimu, ieškovas, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, yra vyriausybinių organizacija ir jai netaikomos pagrindinių teisių apsauga ir garantijos, kuriomis jis remiasi Bendrajame Teisme.

40 Ieškovas prašo atmesti Tarybos nurodytą nepriimtinumą pagrindą, nes mano, kad jo statusas leidžia jam remtis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis, kaip nurodyta šio sprendimo 27 punkte minėtame Sprendime *Central Bank of Iran / Taryba* (EU:T:2014:777).

41 Pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia Taryba, ne visi šiam ieškiniumi paremti pateikti pagrindai grindžiami ieškovo nurodytomis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis. Pavyzdžiui, pirmasis pagrindas susijęs su vertinimo klaida. Taigi šis nepriimtinumą pagrindas nepagrįstas faktais.

42 Be to, šis prieštaravimas nepagrįstas ir teisiškai, nes pagal teismų praktiką klausimas, ar ieškovas turi teises, kuriomis jis remiasi grįsdamas antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį ieškinio pagrindus, susijęs ne su šių pagrindų, o kartu ir jais grindžiamo ieškinio priimtinumą, o su jų pagrįstumu (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Post Bank Iran / Taryba*, T-13/11, EU:T:2013:402, 54 punktą).

43 Todėl šis Tarybos nurodytas nepriimtinumą pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Atsižvelgiant į Tarybos nurodytą gynybos pagrindą, šis atmetimas neturi įtakos ieškovo galėjimo remtis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis vertinimui, kuris prireikus turės būti atliktas iš esmės nagrinėjant šia apsauga ir garantijomis grindžiamus ieškinio pagrindus, t. y. antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį ieškinio pagrindus (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 51–100 ir 112–120 punktus).

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas nagrinėjamas ieškinys laikytinas priimtinu.

Dėl esmės

45 Ieškovas savo reikalavimams dėl skundžiamų aktų panaikinimo pagrįsti pateikia keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Tarybos padaryta vertinimo klaida, nes skundžiamuose aktuose ši nusprendė, kad buvo įvykdytas vienas iš kriterijų, numatytų Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35 ir Sprendimu 2012/635, 20 straipsnyje (toliau – Sprendimo 2010/413 20 straipsnis) ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnyje, būtinų norint įtraukti asmens pavardę ar subjekto pavadinimą į ginčijamus sąrašus. Antrasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, nes Taryba nenurodė adekvačių ir pakankamų motyvų skundžiamiesiems aktams pagrįsti. Trečiasis pagrindas susijęs su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę užtikrinimo principo pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su proporcingumo principo ir ieškovo pagrindinių teisių, ypač teisės į nuosavybės ir geros reputacijos apsaugą, pažeidimu.

46 Nagrinėjimą reikia pradėti nuo antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu, pirmiausia atsakant į bendrąjį klausimą, ar, priešingai, nei teigia Taryba, ieškovas gali remtis jo nurodytomis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis, ir, antra, ar nagrinėjamu atveju konkrečiai galima konstatuoti pareigos motyvuoti pažeidimą.

Dėl ieškovo galėjimo remtis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis

- 47 Šalių argumentai šiuo klausimu išdėstyti šio sprendimo 39 ir 40 punktuose, todėl į juos pateiktina nuoroda.
- 48 Tarp šalių nėra ginčo dėl to, ar ieškovas turi atskirą teisinį subjektiškumą, todėl formaliai yra nuo Irano valstybės atskiras juridinis asmuo.
- 49 Iš šio sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba* (EU:T:2014:777) 67–71 punktų matyti, kad Sąjungos teisėje nėra taisyklės, pagal kurią juridiniams asmenims, kurie yra trečiųjų valstybių vyriausybės organizacijos ar valstybinės institucijos, nebūtų leidžiama remtis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis. Todėl šie asmenys Sąjungos teisme gali remtis tomis pačiomis teisėmis, jeigu jos suderinamos su jų juridinio asmens statusu (2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, Rink., EU:T:2013:397, 70 punktas).
- 50 Vadinas, ieškovas gali remtis pagrindinių teisių apsauga ir garantijomis, kurias jis nurodo antrajame ieškinio pagrinde.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 51 Ieškovas teigia, kad Taryba nesilaikė jai iš SESV 296 straipsnio kylančios pareigos motyvuoti jos priimamus aktus, kaip ji išaiškinta teismų praktikoje. Jis mano, kad skundžiamuose aktuose Taryba tiksliai nenurodė, koku kriterijumi, įtvirtintu Sprendimo 2010/413 20 straipsnyje ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnyje, ji rėmėsi tam, kad po peržiūros paliktų jo pavadinimą ginčijamuose sąrašuose. Teiginiai, kad jis „dalyvavo veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų,“ ir „teikė finansinę paramą Irano vyriausybei“, jo nuomone, yra neapibrėžti ir jais tiksliai nenurodoma, kuo konkrečiai jis kaltinamas. Šiais teiginiais apytikriai perteikti minėtose nuostatose įtvirtinti tam tikri kriterijai. Tačiau, anot jo, iš teismo praktikos matyti, kad tikslūs ir konkretūs skundžiamų aktų motyvai jam turėjo būti pranešti kartu su šiais aktais, o tokio pranešimo nebuvimo negalima ištaisyti vykstant teismo procesui. Nagrinėjamu atveju jis padarė viską, kad užginčytų skundžiamus aktus, nors nežinojo tikslų jų motyvų. Tačiau nurodomi motyvai yra tokie neapibrėžti ir netikslūs, kad vienintelė jo galimybė yra bendrai juos neigti, kaip jis tai darė remdamasis 2012 m. kovo 26 d. ir spalio 7 d. raštais arba R parodymais, todėl jie neatitinka teismo praktikoje keliamų reikalavimų. Be to, anot jo, Taryba neišdėstė priežasčių, kodėl neatsižvelgė į jo pareiškimus, kad jis niekada nedalyvavo platinant branduolinius ginklus ar vengiant sankcijų, kuriuos vėliau patvirtino R parodymai.
- 52 Taryba neigia ieškovo argumentus ir prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą. Ji mano, kad skundžiamų aktų motyvai leido ieškoviui suprasti jam nustatytų ribojamųjų priemonių apimtį ir juose yra pakankamai informacijos, kad jis galėtų veiksmingai juos ginčyti. Nagrinėjamu atveju tikėtų pakankamai motyvuoti skundžiamus aktus dėl bent vieno iš Sprendimo 2010/413 20 straipsnyje ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnyje įtvirtintų kriterijų.
- 53 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiga nurodyti asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme ir leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, Rink., EU:C:2012:718, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 54 SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti priimtas priemones pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (žr. šio sprendimo 53 punkte minėto Sprendimo *Taryba / Bamba*, EU:C:2012:718, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 55 Tad Tarybos priimto akto, kuriame nustatytos ribojamosios priemonės, motyvuose turi būti nurodytos specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog tokios priemonės turi būti taikomos suinteresuotajam asmeniui (žr. šio sprendimo 53 punkte minėto Sprendimo *Taryba / Bamba*, EU:C:2012:718, 52 punktą).
- 56 Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalimi ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalimi Tarybai taip pat nustatyta pareiga nurodyti konkrečias ir specifines priežastis, dėl kurių buvo imtasi ribojamųjų priemonių pagal šio sprendimo 20 straipsnio 1 dalies b ir c punktus ir šio reglamento 23 straipsnio 2 ir 3 dalis, ir apie jas pranešti atitinkamiems asmenims ir subjektams (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, C-548/09 P, Rink., EU:C:2011:735, 48 punktą). Pagal teismo praktiką Taryba iš esmės privalo įvykdyti jai tenkančią pareigą motyvuoti pranešdama individualiai, nes vien paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nepakanka (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, Rink., EU:T:2013:431, 47 ir 48 punktus; taip pat šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, EU:C:2011:735, 52 punktą).
- 57 SESV 296 straipsnyje, Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje reikalaujami motyvai turi atitikti nuostatas, kuriomis remiantis priimtos ribojamosios priemonės. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į interesą gauti paaiškinimus, kurių asmenys, jeigu šis aktas jiems skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti. Nereikalaujama motyvuose tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija yra pakankama, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visetą (žr. šio sprendimo 53 punkte minėto Sprendimo *Taryba / Bamba*, EU:C:2012:718, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 58 Kalbant konkrečiai, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (žr. šio sprendimo 53 punkte minėto Sprendimo *Taryba / Bamba*, EU:C:2012:718, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 59 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad skundžiami aktai pagrįsti šiais motyvais:
- „Dalyvauja veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų. Teikia finansinę paramą Irano vyriausybei.“
- 60 Kaip matyti iš atsiliepimo į ieškinį 28 ir 29 punkto, neginčijama, kad Taryba nepranešė ieškovui jokio papildomo motyvo iki ieškinio pareiškimo šioje byloje 2012 m. gruodžio 26 d.
- 61 Atsiliepimo į ieškinį 28 punkte Taryba nurodė, kad „[šio sprendimo 59 punkte minėtuose] motyvuose nurodytas aspektas, t. y. „dalyvavimas veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų“, atitinka du [pirma minėtus įtraukimo] kriterijus“, būtent, pirma, kriterijų, susijusį su „parama“ branduolinių ginklų platinimui, „nurodytą Reglamento <...> Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte ir Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte“, ir, antra, kriterijų, susijusį su „pagalba apeinant ribojamąsias priemones arba jas pažeidžiant“, suteikta asmeniui ar subjektui, įtrauktam į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašą, „kaip nurodyta Reglamento <...> Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies b punkte ir Sprendimo [2010/413] 20 straipsnio 1 dalies b punkte“.

- 62 Be to, atsiliepimo į ieškinį 29 punkte Taryba nurodė, kad „papildomas motyvas, įtrauktas skundžiamais [aktais], t. y. kad ieškovas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, atitinka kriterijų <...> numatytą Reglamento <...> Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte ir Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte“.
- 63 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose apibrėžti asmens ar subjekto įtraukimo į ginčijamus sąrašus alternatyvūs kriterijai.
- 64 Tarp šių kriterijų Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punkte pirmiausia numatyta, kad išaldomos visos asmenų, subjektų ir įstaigų lėšos ir ekonominiai ištekliai, kai nustatoma, kad jie dalyvauja platinant branduolinius ginklus, yra tiesiogiai su tuo susiję arba teikia paramą, be kita ko, dalyvauja perkant draudžiamas prekes ir technologijas (paramos branduolinių ginklų platinimui kriterijus). Be to, Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta, kad išaldomos visos lėšos asmenų, subjektų ir įstaigų, kurie padėjo asmeniui, subjektui ar įstaigai, įtrauktam į asmenų, subjektų ar įstaigų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą, išvengti šio reglamento, Sprendimo 2010/413 arba Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų nuostatų taikymo arba jas pažeisti (pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijus). Galiausiai Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte nustatyta, kad išaldomos visos lėšos asmenų, subjektų ir įstaigų, kurie yra kiti asmenys, subjektai arba įstaigos, teikiantys paramą, pavyzdžiui, materialinę, logistinę arba finansinę, Irano vyriausybei, arba su jais susiję asmenys ir subjektai (paramos Irano vyriausybei kriterijus).
- 65 Panašiai, pirma, Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad išaldomos visos lėšos ir ekonominiai ištekliai asmenų ir subjektų, dalyvaujančių platinant branduolinius ginklus, tiesiogiai su tuo susijusių ar teikiančių tam paramą, įskaitant dalyvavimą perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas (paramos branduolinių ginklų platinimui kriterijus). Antra, šiame punkte nustatyta, kad išaldomos visos lėšos asmenų ir subjektų, kurie padėjo asmeniui ar subjektui, įtrauktam į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašą, išvengti Sprendimo 2010/413 arba Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų nuostatų taikymo arba jas pažeisti (pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijus). Be to, Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta, be kita ko, kad išaldomos visos asmenų ir subjektų, teikiančių paramą Irano vyriausybei, lėšos (paramos Irano vyriausybei kriterijus).
- 66 Kadangi šio sprendimo 63 punkte buvo nurodyta, kad šie Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a, b ir d punktuose ir Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose apibrėžti kriterijai yra alternatyvūs, pirmiausia reikia patikslinti, koku mastu šiose nuostatose paramos Irano vyriausybei kriterijus skiriasi nuo paramos branduolinių ginklų platinimui kriterijaus. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pastarasis kriterijus suponuoja, jog nustatytas tiesioginis ar netiesioginis atitinkamo asmens ar subjekto veiklos ir branduolinių ginklų platinimo ryšys. Savo ruožtu paramos Irano vyriausybei kriterijus, kuris išplečia ribojamųjų priemonių taikymo sritį siekiant padidinti Irano Islamo Respublikai daromą spaudimą, apima bet kokią atitinkamo asmens ar subjekto veiklą, kuri, net nepaisant jos tiesioginio ar netiesioginio ryšio su branduolinių ginklų platinimu, dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali padėti šiam platinimui teikiant Irano vyriausybei materialinę, finansinę arba logistinę paramą ištekliais ar priemonėmis, leidžiančiomis tęsti šį platinimą. Taigi taikytinuose teisės aktuose preziumuojamas tokios paramos teikimo Irano vyriausybei ir tolesnio branduolinių ginklų platinimo ryšys, ir šiais teisės aktais siekiama atimti iš Irano vyriausybės jos pajamų šaltinius, kad ji būtų priversta nutraukti savo branduolinių ginklų platinimo programą neturėdama pakankamų finansinių išteklių.

- 67 Toliau primintina, kad, be priimtos priemonės teisinio pagrindo nurodymo, Tarybai nustatyta pareiga motyvuoti kaip tik apima aplinkybes, leidžiančias manyti, kad suinteresuotieji asmenys tenkina vieną ar kitą įtraukimo kriterijų (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, Rink., EU:T:2009:401, 83 punktą).
- 68 Galiausiai reikia priminti, kad tikslios nuostatos nenurodymas negali būti esminis trūkumas, jei akto teisinis pagrindas gali paaiškėti iš kitų jo sudedamųjų dalių. Tačiau tokia aiški nuoroda yra būtina, jei be jos suinteresuotiesiems asmenims ir Sąjungos teismui nėra aiškus tikslus teisinis pagrindas (1987 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, 45/86, Rink., EU:C:1987:163, 9 punktas).
- 69 Taigi reikia išnagrinėti, ar skundžiamų aktų motyvuose yra aiškios nuorodos į šio sprendimo 64 ir 65 punktuose nurodytus tris kriterijus arba bent vieną iš jų ir ar prireikus šiuos motyvus galima laikyti pakankamais tam, kad ieškovas galėtų patikrinti skundžiamų aktų pagrįstumą ir apsiginti Bendrajame Teisme, o pastarasis – vykdyti savo kontrolę.
- 70 Šio sprendimo 59 punkte pateiktuose motyvuose aiškiai nenurodyta, su kokiais kriterijais, įtvirtintais Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalyje ir Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte, jie susiję. Vis dėlto, kadangi juose nurodyta „veikla, kuria siekiama išvengti sankcijų“, juos galima lengvai suprasti kaip susijusius su pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijumi. Be to, kaip pagrįstai pažymi Taryba, šiuose motyvuose pateikta nuoroda į aplinkybę, kad ieškovas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, atitinka paramos Irano vyriausybei kriterijų, kuris, kaip pažymėta šio sprendimo 66 punkte, skiriasi nuo paramos branduolinių ginklų platinimui kriterijaus.
- 71 Atvirkščiai, nesant nuorodos į galimą ieškovo teiktą „paramą“ branduolinių ginklų platinimui arba į galimą jo „dalyvavimą“ perkant draudžiamas prekes ir technologijas, šio sprendimo 59 punkte nurodyti motyvai negali būti susieti, priešingai, nei teigia Taryba, su paramos branduolinių ginklų platinimui kriterijumi.
- 72 Atsiliepimo į ieškinį 26–28 punktuose Taryba teigia, kad ieškovo „parama“ platinant branduolinius ginklus arba perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas „neišvengiamai“ išplaukia iš „jo vykdomos „Irano viešosios valdžios institucijų banko“ funkcijos“, nes jis „teikia bankininkystės paslaugas Irano ministerijoms ir kitiems vyriausybės kontroliuojamiems vienetams, įskaitant tuos, kurie dalyvauja [platinant branduolinius ginklus]“, ir „neišvengiamai dalyvavo perkant [šiam platinimui būtinas medžiagas ir prekes]“ ir „neteisėtai eksportuojant ginkluote ir kitas medžiagas iš Irano į kitas „priešiškaai nusiteikusias valstybes“ [o šis eksportas leido finansuoti tokius pirkimus]“.
- 73 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Taryba praktiškai remiasi duomenimis, suponuojančiais tam tikrą ieškovo veiklos sąsają su Irano Islamo Respublikos branduoline veikla, tačiau šie duomenys aiškiai neišplaukia iš šio sprendimo 59 punkte nurodytų motyvų, todėl į juos negalima atsižvelgti nustatant, su kokiu įtraukimo kriterijumi sietini minėti motyvai.
- 74 Atsižvelgiant į pateiktas pastabas, darytina išvada, kad skundžiamų aktų motyvų pakankamumą galima vertinti tik atsižvelgiant į pagalbos apeinant ribojamąsias priemones ir paramos Irano vyriausybei kriterijus, kuriais Taryba implicitiškai, bet neišvengiamai remiasi šiuose aktuose.
- 75 Tiek, kiek skundžiami aktai grindžiami pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijumi, ir, kadangi šiuose aktuose pažymėta, kad ieškovas „dalyvavo veikloje, kuria siekiama išvengti sankcijų“, jų motyvai nepakankami, nes jie neleidžia ieškovui ir Bendrajam Teismui suprasti aplinkybių, kuriais remdamasi Taryba padarė išvadą, kad ieškovo atveju šis kriterijus tenkinamas, todėl ir priėmė šiuos aktus. Iš tiesų šie motyvai atrodo kaip paprastas paties kriterijaus pakartojimas. Juose nėra jokių elementų, nurodančių priežastis, dėl kurių šis kriterijus taikytinas ieškovui. Pavyzdžiui, šiuose motyvuose visiškai nenurodyti į ribojamųjų priemonių sąrašus įtraukti asmenys, subjektai ar organizacijos, kuriems ieškovas tariamai padėjo išvengti sankcijų, tokios pagalbos momentas,

aplinkybės ir būdai. Taryba nenurodo jokie galimo nustatyti sandorio arba konkrečios pagalbos. Nesant kitų patikslinimų, tokie motyvai yra nepakankami, kad ieškovas, remdamasis pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijumi, galėtų patikrinti skundžiamų aktų pagrįstumą, apsiginti Bendrajame Teisme, o pastarasis – vykdyti savo kontrolę (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, EU:T:2014:777, 91 punktą).

- 76 Tiesa, savo raštuose Taryba šiuo klausimu rėmėsi implicitiniais skundžiamų aktų motyvais ir nurodė, kad ieškovo teikta „pagalba pažeidžiant ribojamąsias priemones ar jų vengiant“ „neišvengiamai“ išplaukė iš „jo vykdomos „Irano viešosios valdžios institucijų banko“ funkcijos“. Anot Tarybos, vykdydamas šią funkciją ieškovas „teikė <...> bankininkystės paslaugas Irano ministerijoms ir kitiems vyriausybės kontroliuojamiems vienetams, įskaitant tuos, kurie dalyvauja [platinant branduolinius ginklus]“.
- 77 Tačiau šiuo klausimu pažymėtina, kad motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jais remdamiesi suinteresuotieji asmenys gali suprasti priežastis, dėl kurių imtasi atitinkamų priemonių, o kompetentingas teismas – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink., EU:C:2004:6, 372 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, C-3/06 P, Rink., EU:C:2007:88, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi į implicitinius motyvus galima atsižvelgti tuo atveju, jeigu jie yra akivaizdūs ir suinteresuotiesiems asmenims, ir kompetentingam teismui.
- 78 Tačiau nagrinėjamu atveju nėra akivaizdu, kad ieškovas, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, būtinai padėjo Irano vyriausybei priklausantiems ar jos kontroliuojamiems asmenims arba subjektams, įtrauktiems į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašus, pažeisti šias priemones ar jų vengti, teikdamas jiems bankininkystės paslaugas, kaip antai suteikdamas lėšų. Iš tiesų, nors akivaizdu, kad dėl savo funkcijų ir galių ieškovas, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, bendrai teikia finansinę paramą Irano vyriausybei (žr. šio sprendimo 108 punktą), iš to neišvengiamai neišplaukia, kad tokią paramą jis teikia konkrečiai šiai vyriausybei priklausantiems ar jos kontroliuojamiems asmenims arba subjektams, įskaitant įtrauktuosius į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Irano Islamo Respublikai nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašus.
- 79 Vadinasi, į Tarybos nurodytus implicitinius motyvus negalima atsižvelgti siekiant kompensuoti eksplcitinių motyvų trūkumą, susijusį su pagalbos apeinant ribojamąsias priemones kriterijumi.
- 80 Kadangi skundžiami aktai grindžiami paramos Irano vyriausybei kriterijumi, remiantis šio sprendimo 66 punkte pateiktu šio kriterijaus aiškinimu, reikia nustatyti, ar Taryba rėmėsi ieškovo veikla, kuri, net savaime neturėdama tiesioginio ar netiesioginio ryšio su branduolinių ginklų platinimu, gali jį skatinti, nes per ją Irano vyriausybei teikiami ištekliai ar priemonės, leidžiančios tęsti šį platinimą.
- 81 Nors, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi, Taryba turėjo tiksliai nurodyti ir apibrėžti išteklius ir priemones, kuriuos ieškovas tariamai suteikė minėtai vyriausybei, priešingai, nei teigia ieškovas, ji neprivalėjo motyvuoti skundžiamų aktų, kiek tai susiję su tuo, kaip ši vyriausybė galimai panaudojo šiuos išteklius ir priemones branduolinių ginklų platinimui.
- 82 Nagrinėjamu atveju Taryba aiškiai nurodė „finansinę paramą Irano vyriausybei“ ir atsiliepimo į ieškinį 29 punkte teigė, kad „šio motyvo nereikia papildomai pagrįsti, nes savaime aišku, jog ieškovas, kaip Irano vyriausybės bankas, teikė finansinę paramą šiai vyriausybei“.

- 83 Žinoma, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi, skundžiamų aktų motyvuose Taryba nepateikė aiškios nuorodos į finansines paslaugas, kurias ieškovas, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, teikia Irano vyriausybei.
- 84 Vis dėlto nagrinėjamu atveju ieškovas galėjo suprasti, kad Taryba turėjo omenyje finansines paslaugas, kurias jis, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, teikė Irano vyriausybei. Be to, ir iš jo raštų matyti, kad jis tai suprato. Ieškinio 23 punkte ieškovas, remdamasis R parodymais, pažymi, kad „[Irano] vyriausybė yra vienas [jo] klientų“, tačiau šiuo klausimu patikslina, kad „beveik visi centriniai bankai veikia kaip vyriausybės bankai ir [kad] tik šiuo požiūriu [jie] teikia „finansinę paramą“ arba tiksliau finansines paslaugas vyriausybei“. Taigi ieškovas iš esmės atsikirto pareikšdamas, pavyzdžiui, 2012 m. spalio 7 d. rašte (šio sprendimo 14 punktas), kad neteikė finansinės paramos jokiai institucijai (įskaitant Irano vyriausybę) turėdamas tikslą finansuoti branduolinių ginklų platinimo veiklą.
- 85 Aplinkybė, kad nagrinėjamu atveju Taryba nepatiksino ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijų ir galių, nėra lemiamą, nes jos įtvirtintos viešai prieinamuose įstatymuose, kurie, kaip galima preziumuoti, žinomi visiems. Iš tiesų šalys nesiginčija dėl to, kad ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijos ir galios apibrėžtos 1972 m. liepos 9 d. patvirtinto Irano Islamo Respublikos pinigų ir finansų įstatymo II dalies 2 skyriuje, būtent šio įstatymo 12 ir 13 straipsniuose. Taigi galima daryti išvadą, kad skundžiamų aktų motyvai, kildinami iš fakto, kad ieškovas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, implicitiškai, bet neišvengiamai nurodo ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijas ir galias, apibrėžtas šio įstatymo II dalies 2 skyriuje, būtent jo 12 ir 13 straipsniuose.
- 86 Vadinas, nagrinėjamos bylos aplinkybėmis Taryba neprivalėjo pateikti eksplicitinių motyvų dėl finansinių paslaugų, o kartu ir dėl finansinių išteklių bei priemonių, kurias ieškovas, kaip Irano Islamo Respublikos centrinis bankas, teikė Irano vyriausybei.
- 87 Dėl šios priežasties skundžiamus aktus galima laikyti pakankamai motyvuotais, atsižvelgiant į teismo praktikos reikalavimus, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi.
- 88 Kadangi motyvai, susiję su Irano vyriausybei teikta finansine parama, yra autonominiai ir pakankami skundžiamiesiems aktams pagrįsti ir kadangi dėl to kitų tų pačių aktų motyvų trūkumas negali lemti jų panaikinimo, reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu.
- 89 Tačiau iš to, kas išdėstyta, matyti: kadangi motyvai, susiję su Irano vyriausybei teikta finansine parama, yra autonominiai ir pakankami skundžiamiesiems aktams pagrįsti, vien į juos galima atsižvelgti nagrinėjant kitus šio ieškinio pagrindus, kaip antai, pirma, trečiąjį pagrindą dėl teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę užtikrinimo principo pažeidimo, antra, pirmąjį pagrindą dėl vertinimo klaidos ir, trečia, ketvirtąjį pagrindą dėl proporcingumo principo ir ieškovo pagrindinių teisių pažeidimo.
- Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę užtikrinimo principo pažeidimu
- 90 Ieškovas kaltina Tarybą, kad priimdama skundžiamus teisės aktus ši pažeidė teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę užtikrinimo principą, kaip jis išaiškintas teismo praktikoje, nes nepateikė jam skundžiamus aktus pagrindžiančių įrodymų ir nesuteikė galimybės veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl šių įrodymų. Nagrinėjamu atveju joks įrodymas, pagrindžiantis skundžiamus aktus, ieškovui nebuvo pateiktas iki šių aktų priėmimo arba net po jų priėmimo, nors ieškovas dėl to pateikė kelis prašymus, pavyzdžiui, 2012 m. lapkričio 28 d. raštu (šio sprendimo 17 punktas). Tai, kad Taryba įtraukė jo pavadinimą į ginčijamus sąrašus valstybės narės siūlymu, neatleido jos nuo pareigos įsitikinti šio siūlymo pagrįstumu ir prirėikus pareikalauti iš atitinkamos valstybės narės pateikti ji pagrindžiančių įrodymų ir informacijos. Bet kuriuo atveju vykstant šios bylos nagrinėjimui Taryba negali mėginti

ištaisyti to, kad įrodymai nebuvo perduoti, nes taip būtų pažeista jo teisė į veiksmingą teisminę gynybą. Anot ieškovo, iš Tarybos lydraščio Nr. 17576/12 matyti, kad ši priėmė skundžiamus aktus remdamasi ne duomenimis, patvirtinančiais jo dalyvavimą platinant branduolinius ginklus arba vengiant sankcijų, bet vien motyvu, beje, neteisėtu, kad ieškovo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus „galėtų iš esmės sustiprinti šiuo metu Iranui daromą diplomatinį spaudimą“. Be to, Taryba neišklausė ieškovo ir neatsižvelgė į jo perduotus faktinius duomenis.

- 91 Taryba neigia ieškovo argumentus ir prašo atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą dėl to, kad net pripažinus ieškovo teisę į gynybą, šiuo atveju ji nebūtų pažeista, nes jam buvo pranešta apie skundžiamus aktus, jis gavo pakankamai informacijos ir įrodymų, kad galėtų suprasti šių aktų motyvus, be to, turėjo galimybę pateikti savo pastabas dėl jų. Kiek ieškovas kaltina ją nepatikrinus valstybės narės siūlymu priimtų skundžiamų aktų pagrįstumo, Taryba mano, kad šis kaltinimas susijęs su kitos pareigos, nei nurodytoji šiame ieškinio pagrinde, pažeidimu, todėl jį reikia atmesti kaip nereikšmingą.
- 92 Primintina, kad pagrindinė teisė į gynybą per procedūrą prieš nustatant ribojamąsias priemones yra aiškiai įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kuriai ESS 6 straipsnio 1 dalyje suteikta tokia pati teisinė galia kaip ir Sutartims, 41 straipsnio 2 dalies a punkte (žr. šio sprendimo 56 punkte minėto Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, EU:T:2013:431, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 93 Pagal teisės į gynybą užtikrinimo principą reikalaujama, pirma, kad suinteresuotajam asmeniui ar subjektui būtų pranešta apie įrodymus, kuriais pagrįstas jo nenaudai priimtas aktas, ir, antra, kad jam būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl šių įrodymų (pagal analogiją žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran / Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 93 punktą).
- 94 Priimdama sprendimą palikti asmenį ar subjektą sąrašė asmenų ar subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, Taryba turi paisyti šio asmens ar subjekto teisės būti iš anksto išklaustam, jeigu sprendime dėl jo palikimo sąrašė ji prieš jį remiasi naujais duomenimis, kurių nebuvo pradiniame sprendime įtraukti į šį sąrašą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Rink., EU:C:2011:853, 62 punktą ir šio sprendimo 56 punkte minėto Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, EU:T:2013:431, 42 ir 43 punktus).
- 95 Nagrinėjamu atveju 2012 m. rugpjūčio 2 d. Taryba asmeniškai panešė ieškovui skundžiamų aktų motyvą, grindžiamą tuo, kad jis „teikė finansinę paramą Irano vyriausybei“. Skundžiamų aktų teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant būtent į šį Tarybos pasirinktą motyvą, o ne į Tarybos lydraštyje Nr. 17576/12 nurodytą motyvą, neminimą tuose aktuose.
- 96 Iš šio sprendimo 87 punkto matyti, kad šį motyvą buvo galima laikyti pakankamu, atsižvelgiant į teismo praktikos reikalavimus, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi.
- 97 Be to, nagrinėjamu atveju Taryba neprivalėjo perduoti ieškovui šį motyvą pagrindžiančių dokumentų, nes tie dokumentai, susiję su konkrečiomis finansinėmis paslaugomis, suteiktomis ieškovui, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, Irano vyriausybei, galėjo būti laikomi visuotinai žinomais ir implicitiškai įtrauktais į skundžiamų aktų motyvus, kiek tai susiję su paramos Irano vyriausybei kriterijumi (žr. šio sprendimo 85 punktą). Kitaip tariant, Taryba neprivalėjo perduoti ieškovui teisės aktų tekstų, kuriuose buvo apibrėžtos jo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijos ir galios.
- 98 Ieškovas galėjo ginčyti šiuos motyvus ir juos pagrindžiančius įrodymus dar iki skundžiamų aktų priėmimo. Pavyzdžiui, 2012 m. spalio 7 d. rašte jis neigė teikęs finansinę paramą kokiam nors institucijai (įskaitant Irano vyriausybę) turėdamas tikslą finansuoti branduolinių ginklų platinimo veiklą. Be to, jis galėjo veiksmingai pasinaudoti teise pareikšti ieškinį, šiame ieškinyje atsikirsdamas, kad „finansiskai rėmė vyriausybę ne daugiau už bet kokią kitą centrinį banką pasaulyje“ ir kad „neteikė ginčijamuose aktuose nurodytos paramos branduolinių ginklų platinimo veiklai“.

- 99 Vadinas, ieškovo teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę kontrolę nebuvo pažeistos priimant skundžiamus aktus.
- 100 Todėl reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą, susijusį su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę kontrolę užtikrinimo principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida

- 101 Ieškovas teigia, kad Taryba padarė vertinimo klaidą, nes po peržiūros paliko jo pavadinimą ginčijamuose sąrašuose, nors jis neatitinka materialių kriterijų, kurie pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnį ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnį leistų įtraukti jo pavadinimą į šiuos sąrašus. Kadangi skundžiamuose aktuose šiuo klausimu nieko nepatikslinkta, neišmanoma suprasti, su koku iš minėtose nuostatose įtvirtintų kriterijų susiję motyvai, pagal kuriuos jis tariamai „teikė finansinę paramą Irano vyriausybei“. Tai, anot jo, yra rimta kliūtis jam įgyvendinti savo teisę pareikšti ieškinį; dėl to jo padėtis tapo nepatenkinama ir netinkama. Jo teigimu, Taryba bet kuriuo atveju padarė vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad minėto sprendimo 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintas kriterijus dėl paramos Irano vyriausybei nagrinėjamu atveju įvykdytas. Iš Tarybos lydraščio Nr. 17576/12, pridėto prie 2012 m. gruodžio 10 d. rašto, matyti, kad tikrasis ginčijamų aktų motyvas buvo tai, kad jo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus „galėtų iš esmės sustiprinti šiuo metu Iranui daromą diplomatinį spaudimą“. Anot ieškovo, nėra jokių požymių, rodančių, kad priimdama skundžiamus aktus Taryba vadovavosi motyvu, kad jis teikė paramą Irano vyriausybei, todėl pagal teismo praktiką šis motyvas netinka norint pagrįsti minėtus aktus. Bet kuriuo atveju pagal teismo praktiką vien teiginio, kad jis teikė tam tikras paslaugas vyriausybei, neišrodžius galimo šių paslaugų ryšio su branduolinių ginklų platinimu, nepakanka norint pagrįsti skundžiamus aktus.
- 102 Taryba neigia ieškovo argumentus ir prašo atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą, nes nepadarė jokios vertinimo klaidos; teigia, kad Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a, b ir d punktuose įtvirtinti esminiai kriterijai ieškovo atveju buvo tenkinami. Skundžiamais aktais pridėtas papildomas motyvas, t. y. kad ieškovas „teikia finansinę paramą Irano vyriausybei“, atitinka minėto sprendimo 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalies d punkte įtvirtintą kriterijų dėl paramos Irano vyriausybei. Šio motyvo nereikėjo papildomai pagrįsti, nes savaime aišku, jog ieškovas, kaip Irano vyriausybės bankas, teikė finansinę paramą šiai vyriausybei. Į šį motyvą reikia atsižvelgti, nes jis aiškiai minimas skundžiamuose aktuose.
- 103 Kaip matyti iš šio sprendimo 89 ir 95 punktų, skundžiamų aktų teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant būtent į jų motyvą, susijusį su tuo, kad ieškovas „teikė finansinę paramą Irano vyriausybei“, o ne į Tarybos lydraštyje Nr. 17576/12 nurodytą motyvą, ir nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą tikrinti, ar šiuose aktuose padaryta vertinimo klaida pritaikius kriterijų dėl paramos Irano vyriausybei, įtvirtintą Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte.
- 104 Dėl šio sprendimo 85 punkte nurodytų priežasčių, vertinant šių motyvų pagrįstumą, galima atsižvelgti į ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijas ir galias, apibrėžtas Irano Islamo Respublikos pinigų ir finansų įstatymo II dalies 2 skyriuje, skirtame *Bank Markazi Iran* „funkcijoms ir įgaliojimams“, būtent šio įstatymo 12 ir 13 straipsniuose.

105 Iš Irano Islamo Respublikos pinigų ir finansų įstatymo 12 straipsnio matyti, kad:

„*Bank Markazi Iran*, kaip vyriausybės bankas, vykdo šias funkcijas:

- a) atidaro sąskaitas ministerijoms, vyriausybės įstaigoms, prie vyriausybės veikiančioms įstaigoms, valstybės ir savivaldybių įmonėms, taip pat organizacijoms, kurių daugiau kaip pusė kapitalo priklauso ministerijoms, vyriausybės įstaigoms, prie vyriausybės veikiančioms įstaigoms, valstybės ir savivaldybių įmonėms, tvarko visas jų bankines operacijas Irane ir užsienyje;
- b) prekiauja visų rūšių valstybės obligacijomis ir išdo vekseliais, išmoka pagrindines sumas ir palūkanas, veikdamas kaip vyriausybės atstovas, ir turi teisę perduoti šiuos atstovavimo įgaliojimus fiziniams asmenims ar kitoms organizacijoms;

<...>

- e) sudaro mokėjimo sutartis turėdamas tikslą vykdyti vyriausybės su užsienio valstybėmis sudarytus monetarinius, finansinius, prekybos ar tranzito susitarimus.“

106 Irano Islamo Respublikos pinigų ir finansų įstatymo 13 straipsnyje nustatyta:

„*Bank Markazi Iran* turi šiuos įgaliojimus:

- 1) gavęs teisės aktuose numatytą leidimą – teikti paskolas ir kreditus ministerijoms ir vyriausybiniams organizacijoms;
- 2) gavęs teisės aktuose numatytą leidimą – garantuoti vyriausybės, ministerijų ir vyriausybinių organizacijų prisiimtų prievolių įvykdymą;
- 3) už atitinkamą atlygį teikti paskolas ir kreditus valstybės ir savivaldybių įmonėms bei prie vyriausybės ir savivaldybių veikiančioms įstaigoms, taip pat garantuoti už joms suteiktas paskolas ir kreditus;

<...>

- 5) pirkti ir parduoti išdo vekselius ir valstybės obligacijas, taip pat užsienių šalių vyriausybių ir akredituotų tarptautinių finansinių organizacijų išleistas obligacijas <...>“

107 Iš šių nuostatų matyti, kad ieškovo funkcija, be kita ko, yra tvarkyti Irano vyriausybės sąskaitas, jos vardu ir lėšomis sudaryti ir vykdyti finansinius sandorius, teikti jai paskolas ar kreditus, garantuoti jos prisiimtų prievolių įvykdymą bei pirkti ar parduoti jos išleistas obligacijas.

108 Dėl ieškovo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, funkcijų ir galių, apibrėžtų Irano Islamo Respublikos pinigų ir finansų įstatymo II dalies 2 skyriuje, būtent šio įstatymo 12 ir 13 straipsniuose, akivaizdu, kad jis teikia Irano vyriausybei finansines paslaugas, kurios dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos gali skatinti branduolinių ginklų platinimą, teikiant Irano vyriausybei materialinę, finansinę arba logistinę paramą ištekliais ar priemonėmis, leidžiančiomis tęsti šį platinimą.

109 Tiesa, ieškovas pirmą kartą per teismo posėdį nurodė, kad jo įgaliojimams teikti vyriausybei paskolas ir kreditus bei garantijas buvo nustatytos sąlygos, kaip antai gauti teisės aktuose numatytą leidimą, kurios nagrinėjamu laikotarpiu niekada nebuvo įvykdytos, todėl jis neįgyvendino šių įgaliojimų ir praktiškai nesuteikė jokių išteklių ar finansinių priemonių Irano vyriausybei. Vis dėlto ieškovas, kuris šiuo gynybos argumentu siekia sumenkinti jam įstatymu suteiktus įgaliojimus, turi įrodyti šį argumentą pagrindžiančius faktus. Tačiau nagrinėjamu atveju ieškovas tokių įrodymų nepateikė. Bet kuriuo atveju ieškovo pateiktas gynybos argumentas taikomas ne visoms jo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio

banko, Irano vyriausybei teiktoms finansinėms paslaugoms, pavyzdžiui, sąskaitų tvarkymui, finansinių sandorių sudarymui ir vykdymui arba obligacijų pirkimui ir pardavimui. Be to, nors ieškovas neigė teikęs Irano vyriausybei nuosavus finansinius išteklius, jis pripažino teikęs jai finansines paslaugas, kaip ir bet koks valstybės centrinis bankas teikia tokias paslaugas valstybės vyriausybei. Tačiau dėl savo kiekybinės ar kokybinės svarbos šios paslaugos gali suteikti Irano vyriausybei paramą, kuri jai leistų tęsti branduolinių ginklų platinimą.

110 Taigi Taryba padarė pagrįstą išvadą, kad ieškovas „teikė finansinę paramą Irano vyriausybei“, todėl kriterijus dėl paramos Irano vyriausybei, įtvirtintas Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies d punkte nagrinėjamu atveju buvo įvykdytas.

111 Vadinasi, reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su vertinimo klaida.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo ir ieškovo pagrindinių teisių, ypač teisės į nuosavybės ir geros reputacijos apsaugą, pažeidimu

112 Ieškovas kaltina Tarybą, kad ši skundžiamais aktais pažeidė jo nuosavybės teisę ir teisę į reputacijos gerbimą, taip pat proporcingumo principą, nes skundžiamais aktais bet kuriuo atveju padaryta nereikalinga ir neproporcinga žala jo turtui ir gerai reputacijai. Anot jo, nagrinėjamu atveju skundžiami aktai sukėlė rimtų padarinių jo turtui ir gerai reputacijai, taip pat, kiek tai susiję su jo, kaip Irano Islamo Respublikos centrinio banko, veikla, visiems Irano piliečiams, ir tai patvirtina R parodymai. Taigi skundžiamų aktų priėmimas prieštaravo viešioms Sąjungos pareiškimams, kad ribojamosios priemonės nebus taikomos Irano piliečiams. Ieškovas teigia, kad skundžiami aktai pagrįsti ne jo sąsajų su branduolinių ginklų platinimu įrodymais, o vien aplinkybe, kad jo pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus „galėtų iš esmės sustiprinti šiuo metu Iranui daromą diplomatinį spaudimą“. Toks motyvas yra per daug bendras ir neatitinka Sąjungos teisės aktuose dėl ribojamųjų priemonių Irano Islamo Respublikai skelbiamo tikslo, t. y. kovoti su branduolinių ginklų platinimu ir, be kita ko, užkirsti kelią jo finansavimui. Skundžiami aktai grindžiami per daug bendru ir neapibrėžtu motyvu, kad juos būtų galima veiksmingai ginčyti. Taigi ieškovas mano neturįs jokios veiksmingos priemonės tam, kad jo pavadinimas būtų išbrauktas iš ginčijamų sąrašų. Skundžiamais aktais tariamai taip pat pažeidžiami teisinio saugumo ir nuspėjamumo principai.

113 Taryba neigia ieškovo argumentus ir prašo atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą. Ji teigia, kad ieškovo pagrindinių laisvių ir teisių apribojimus pateisina teisėtas tikslas nutraukti branduolinių ginklų platinimą ir jo finansavimą, kuris yra dalis bendresnio tikslo palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą; šį tikslą Bendrasis Teismas jau pripažino Sąjungos siekiamu bendrosios svarbos tikslu. Tarybos nuomone, skundžiami aktai taikomi tik nedidelei ieškovo lėšų daliai, daugiausia esančiai Irane arba Sąjungai nepriklausančiose trečiojoje valstybėse. Be to, Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, vėliau – Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 3–4a, 6 ir 7 dalyse bei Reglamento Nr. 267/2012 24–27 ir 28 straipsniuose numatytas lėšų išaldymo nutraukimas, siekiant padengti tam tikras išlaidas. Šiomis išimtimis, kurių tam tikros konkrečiai skirtos ieškovui, gerokai sušvelninami jam taikomų sankcijų padariniai.

114 Remiantis proporcingumo principu, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, ekonominės veiklos draudimas teisėtas su sąlyga, jog draudimo priemonės yra tinkamos ir būtinos aptariamais teisės aktais teisėtai siekiamiems tikslams pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o atsiradę nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. šio sprendimo 49 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, EU:T:2013:397, 179 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 115 Be to, iš teismo praktikos matyti, kad pagrindinės teisės, kuriomis remiasi ieškovas, t. y. nuosavybės teisė ir teisė į gerą reputaciją, nėra absoliučios prerogatyvos ir naudojimuisi jomis gali būti taikomi Sąjungos siekiamo bendrojo intereso tikslais pagrįsti apribojimai. Be to, bet kuri ribojamoji ekonominė ar finansinė priemonė savaime apima poveikį asmens ar subjekto, kuriam ji taikoma, nuosavybės teisei ir reputacijai, taip padarydama jiems žalą. Ginčijamomis ribojamosiomis priemonėmis siekiamų tikslų svarba gali pateisinti net sunkias neigiamas pasekmes atitinkamiems asmenims ar subjektams (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, T-246/08 ir T-332/08, Rink., EU:T:2009:266, 111 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 116 Nagrinėjamu atveju iš šio sprendimo 88, 100 ir 110 punktų matyti, kad, kiek skundžiami aktai pagrįsti paramos Irano vyriausybei kriterijumi, jais nepažeisti jokie esminiai formos reikalavimai ir juose nėra vertinimo klaidos, kuri pateisintų jų panaikinimą.
- 117 Iš šio sprendimo 66 punkto matyti, kad, kiek skundžiami aktai pagrįsti paramos Irano vyriausybei kriterijumi, juos pateisina bendrojo intereso tikslas atimti iš Irano vyriausybės visus išteklius ir finansines priemones, leidžiančias jai tęsti branduolinių ginklų platinimą, neatsižvelgiant į tai, ar šias lėšas ir priemones jai teikiantys asmenys ir subjektai patys remia šį platinimą.
- 118 Galiausiai, kiek tai susiję su ieškovui sukelta žala, tiesa, kad skundžiamais aktais jo nuosavybės teisė yra labai apribota, nes jis negali disponuoti jam priklausančiomis lėšomis, kurios yra Sąjungos teritorijoje ar kurias valdo Sąjungos valstybių narių piliečiai, taip pat pervesti jam priklausančias lėšas į Sąjungą, nebent gautų tam specialų leidimą. Kartu skundžiamais aktais padaryta rimtos žalos ieškovo reputacijai, nes jam taikomos ribojamosios priemonės gali sukelti jo partnerių ir klientų nepasitikėjimą juo.
- 119 Vis dėlto skundžiamais aktais ieškovui sukelti nepatogumai nėra neproporcingi, palyginti su jais siekiamo tikslo palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą svarba. Taip yra juo labiau todėl, kad skundžiami aktai taikomi tik ieškovo lėšų daliai. Be to, Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2012/35, vėliau – Sprendimu 2012/635, 20 straipsnio 3–4a, 6 ir 7 dalyse bei Reglamento Nr. 267/2012 24–27 ir 28 straipsniuose numatytas ieškovo lėšų išaldymo nutraukimas, kad jis galėtų padengti tam tikras esminėmis pripažintas išlaidas, suteikti finansų ar kredito įstaigoms likvidumo prekybai finansuoti arba atlikti mokėjimus pagal tam tikras privačias prekybos sutartis. Galiausiai pažymėtina, kad Taryba neteigia, jog pats ieškovas dalyvauja platinant branduolinius ginklus. Taigi jis asmeniškai nesusijęs su veiksmis, keliančiais grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui, todėl sukeltas nepasitikėjimas juo sumažėja.
- 120 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą, susijusį su proporcingumo principo ir ieškovo pagrindinių teisių, ypač teisės į nuosavybės ir geros reputacijos apsaugą, pažeidimu.
- 121 Todėl reikia atmesti ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 122 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas bylą pralaimėjo, reikia jam nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Taryba.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Central Bank of Iran* bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2015 m. kovo 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.